

дѣшитѣ мостове, работяхъ самитѣ части на мостовѣтѣ, устроявахъ болници и уреждахъ интендантски складове, съ една рѣчь готвахъ се за велико дѣло.

Но не стоехъ съ скръстени рѣцѣ и турцитѣ. Тѣ укрѣпяхъ главнитѣ край-дунавски крѣпости: Силистра, Тутраканъ, Русчукъ, Никополъ и Видинъ; обѣрихъ най-голѣмо внимание на укрѣпяването на своя дѣсенъ флангъ, т. е. на своята отбранителна линия отъ Кюстенджа до Русчукъ; употрѣбяхъ подъ ръководството на иностранны инженери всички усилия за да укрѣпѣтъ проходите на Балкана.

Главната квартира на Главнокомандующия на рускитѣ войски се прѣнесе изъ Кишиневъ въ Плоештъ, (Румѣния) на 2 май. Самъ рускій Царь Освободителъ пристигна въ този градъ на 25 май. Тържествена срѣща бѣше на всѣгждѣ приготвена за руския Монархъ. Въ Яшъ, Браила, и вредъ, по пътя на Царствения гостъ, се правѣше неизказана чesть: духовенството пѣше славословие, прѣдставителитѣ му поднасяхъ хлѣбъ-солъ, а дамитѣ го обсипахъ съ цвѣтя. Въ Плоештъ царьтъ, бѣше срѣщанъ отъ дошлитѣ по-напрѣдъ князе, генерали, отличивши се герои, депутация отъ мѣстнитѣ жители и българска депутация, която подаде Царю хлѣбъ-солъ на синия (дискусъ) отъ сребро съ надписъ: «Возвеселихомся вси уповающе на тя и похвалимся о Тебѣ любящїи имя Твое. Великому Государю Царю Александру В. дрѣжавному заступнику за Българскій народъ — пребивающити въ Румунїя Болгаре, Маїя 1877 г.» Тукъ бѣхъ още прѣдставители на европейскитѣ сили, почетенъ караулъ отъ 3-та дружина на новосъставеното Българско ополчение. Посрѣди нея се издигаше червеното самарско знаме, подарено отъ руския градъ Самара на младитѣ български опълченци. Градътъ бѣше украсенъ съ флагове и знамена, китки, цвѣтя и гирланди. На 26 май румѣнскій князь посѣти лично Руския Императоръ, а на